

Наародная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

ПУЛЬС

Пачалося зніжэнне ўзроўню паводкавых водаў

Максімальны пад'ём узроўню вады ў Дняпры ў раёне Лоева чакаеся 6–8 красавіка.
На астатніх рэках, у тым ліку на Заходняй Дзвіне і Сожы, дзе былі перавышаны неабеспечныя ўзроўні, адбываецца зніжэнне ўзроўню вады. На гэтых рэках спад вады пачаўся напрыканцы мінулага тыдня. На Заходняй Дзвіне ў раёне Віцебска, Полашкі і Верхнядзвінска інтэнсіўнасць зніжэння складае да 33 сантыметраў за суткі. На Сожы ў Гомелі і Слаўгарада за суткі вада ўпала на 10 сантыметраў.

Дзмітрый БЕЛЬСКІ.

Тыдзень бяспекі дарожнага руху

35 па 11 красавіка ў Беларусі праходзіць тыдзень бяспекі дарожнага руху, аб'яўлены Камітэтам па ўнутраным транспарце Еўрапейскай эканамічнай камісіі ААН.

Як паведаміў начальнік аддзела дарожна-патрульнай службы ўпраўлення дзяржаўнай аховы Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі Аляксандр Сяргеевіч, у рамках тыдня спад узроўня дарожнага руху пройдзе прафільная кампанія па «спакійных, павольных і вільных паводках на дарогах» пад дэвізам: «Узаемная павяга на дарозе — залог бяспекі».

Спецыяліст зазначае, што кожны суткі на дарогах краіны ў сярэднім гінуць пяць чалавек і атрымліваюць раненні да 20 чалавек. Асноўнай прычынай дарожна-транспартных здарэнняў, паводле яго слоў, з'яўляецца кіраванне транспартным сродкам у стане алкагольнага ап'янення. У 2003 годзе па гэтай прычыне здарэння 721 ДТЗ, пры гэтым загінула 178 чалавек.

Вольга АСПЕНКА.

Форум высокіх тэхналогій

Сёння, 6 красавіка, у Мінску пачала працаваць 11-я Міжнародная спецыялізаваная выстава па тэлемауніцыяцыях, інфармацыйных і банкахіх тэхналогіях ТІВБ-2004. Выстава працягнецца да 9 красавіка і пройдзе ў Нацыянальным выставачным цэнтры (Купалы, 27).

У рамках выставы запланаваны таксама шматлікія мерапрыемствы XI Беларускага форуму па інфармацыйна-камунікатывных тэхналогіях, якія пройдуць з удзелам замежных спецыялістаў.

Аляксей АЛЯКСАНДРАЎ.

Хто вёз 100 тысяч долараў?

Камітэт дзяржаўнай аховы Беларусі канфіскаваў 100 тысяч долараў ЗША, якія, паводле звестак спецслужбы, перавозіліся ў Расію для фінансавання беларускай апазіцыі ў Брэсцкай вобласці. Пра гэта паведаваў у парламенце заступнік старшыні КДБ Леанід Ерын. Паводле яго слоў, цілер КДБ высвятляе, «хто фінансаваў» і «хто вёз» гэтыя грошы. «У хуткім часе гэта будзе вядома. Сума можа быць і большай», — сказаў кіраўнік Камітэта дзяржаўнай аховы. Пры гэтым ён нагадаў, што беларуская заканадаўства забараняе фінансаванне палітычных партый і грамадскіх арганізацый звонку.

«Тут можна толькі гаварыць аб яўным непрафесіяналізме беларускіх спецслужб», — пракаментаваў Беларэан далезную сітуацыю лідэр Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька. — У іх увесь час або Барыс Нямішоў вязе апазіцыі 50 тысяч долараў, або 100 тысяч самі без уладальніка ідуць праз мяжу».

Юрый ПАЦЁМКІН.

У Пружаны прыйшоў менінгіт

У рэанімацыйным аддзяленні Пружанскага раённай балыніцы ад менінгакокавай інфекцыі памёрла паўтары года дзіця. На працягу апошніх двух тыдняў гэты дзіця ў горадзе выпадка гібелі дзіцяці ад менінгіту.

Як паведаміў Беларэан, у 20-х чыслах сакавіка ад менінгіту памёр 6-гадовай выхаванец Пружанскага дзіцячага садка № 9. У балыніцу ён паступіў у цяжкім стане з высокай тэмпературай, урачы спрабавалі яго выратаваць на працягу 16 гадзін, аднак не змаглі дапамагчы хлопчыку. Паўтарымесячнае дзіця паступіла ў балыніцу ўжо з высыпкай на скуры. З Брэста была выклікана брыгада рэаніматолагаў, якія таксама аказаліся бяспрылы.

Валодзіца КАЗЛОВІЧ.

Згарэў Дом культуры

У пасёлку Хвонес Жыткавіцкага раёна Гомельскай вобласці згарэў Дом культуры. Пажар адбыўся ў сям гадзін вечара. Да прыбыцця падраздзяленняў МНС агонь паспеў распаўсюдзіцца па ўсім драўляным будынку. Агонь знішчыў дах і часткова сцены Дома культуры. Мяркуюцца, што прычынай узгарання стала свавольства дзяцей з агнём.

У той жа дзень, паведаміў прэс-служба МНС, пажарам быў пашкоджаны двухпавярховы будынак Дома культуры ў пасёлку Мірны Баранавіцкага раёна Брэсцкай вобласці. Агонь часткова пашкодзіў сцену, столь і дэкаратывную абшивку сцен.

Дзмітрый БЕЛЬСКІ.

СЛЫШАЛИ?

Русский газ... мимо нас

Беларусь активизирует поиски альтернативных источников энергии

Газовая война, которая разразилась в последнее время между Россией и Беларусью, получила свое естественное продолжение. Российское «национальное достояние» — концерн «Газпром» активно начал поиски путей транспортировки своего газа в Европу в обход Беларуси. А глава представительства российской компании «Итера» в Латвии Юрий САВИЦКИЙ заявил о намерении вернуться к проекту строительства нового газопровода в Литве. По его словам, в мае — июле будет проведено не проектирование газопровода, после чего в течение полугода он будет проложен.

Со слов Савицкого понятно, что уже к концу этого года — началу следующего российского «голубое топливо» может пойти в Прибалтику, а значит, часть его — дальше в Западную Европу в обход нашей страны, лишая тем самым государственный бюджет Беларуси весьма значительной строки доходов.

Напомним, что 19 февраля текущего года «Газпром», чтобы не допустить несанкционированного отбора газа из своих магистральных газопроводов, полностью прекратил прокачку через Беларусь. Тогда пострадали не только наши потребители российского газа, но и потребители в Польше, в Литве, Калининградской области, Герма-

нии, куда газ также поставлялся через белорусские газовые сети. В сочетании с уже имеющимся газопроводом «Рита-Паневежис», по которому во время кризиса 19 февраля прокачалось 230 тыс. куб. м в час, новый газопровод даст дополнительные ресурсы для обеспечения Литвы газом в случае повторения газовой войны с руководством Беларуси.

«Судя по тому, — пишет российская «Gazeta.ru», — что «Газпром» принимает сейчас участие в литовской газоснабжающей компании «Lietuvos dujos» меры по расконсервации резервного газопровода и даже начал строить газозамерительную станцию на литовской границе, чтобы обеспечить учет поставок газа, эта война вновь повторится».

Белорусское руководство, видимо, опасаясь очередного обострения отношений с Россией на «газовой почве», решило искать альтернативные источники еще одного топливного ресурса — нефти. На днях из казахстанской столицы Астаны выехал в Минск делегация белорусского концерна «Белнефтехим».

Речь идет о закупке 2 миллионов тонн нефти в год.

Одновременно активизируются работы по поиску соб-

Педагогичны лектэры сярэдняй школы №2 Наваполацка звярнуліся да загадчыцы гарадскога аддзела адукацыі Святланы Лазарэнка з заявай. У ім настаўнікі выказваюць пратэст у сувязі з пераходам іх на кантракт.

«У дзеючым заканадаўстве мы не знайшлі прамых указанняў аб наданні пераводу на працу па кантракте агульнага абавязковага статусу», — гаворыцца ў заяве. Як зазначаюць педагогі, сама працэдура складання і заключэння кантрактаў такая, што работніку дазваляецца толькі паставіць пад ім свой подпіс, а ў выпадку нягоды — тут жа пазбавіцца працы.

«Усё пералічанае параджае сацыяльную напружанасць, стварае атмасферу страху, бо работнік пазбавіцца апошніх, колькі-небудзь эфектыўных сродак абароны сваіх працоўных правоў і законных інтарэсаў», — гаворыцца ў заяве лектэраў школы.

Настаўнікі запатрабавалі ад наймальніка прызначыць пераход на кантрактную сістэму нічым не абгрунтаваным і пакінуць у сіле ранейшы парадок працоўных адносін.

Прафсаюзны камітэт Беларускага прафсаюза работнікаў хімічнай галіны прамысловасці ВА «Беларускаліт» выказаў пратэст супраць масавага пераводу работнікаў прадпрыемства на кантракт.

Як падкрэсліваецца ў прынятай з гэтай нагоды пастанове прафсама, перавод работнікаў прадпрыемства на кантракт, згодна з дзеючым на прадпрыемстве калектыўным дагаворам, павінен ажыццяўляцца па іх уласнай згодзе. «Парушэнне згаданага факта будзе расцэнена прафсаюзам як некананічнае ўмоў калектыўнага дагавора з наступствамі, што з гэтага выніка-

юць», — папярэджаюць члены прафсаюза генеральнага дырэктара ВА «Беларускаліт» Андрэя Башура.

У выпадку неабгрунтаванага заключэння кантракта работнікам прадпрыемства рэкамендуецца звярнуцца ў прафсаюзны камітэт альбо ў камісію па індывідуальных працоўных справах.

Старшыня Беларускага незалежнага прафсаюза ААТ «Гродна Азот» Сяргей Антусевіч накіраваў зварот у Канстытуцыйны суд, у якім просіць яго разгледзець на адпаведнасць Працоўнаму кодэксу пастановы ўрада, што рэгулююць пераход на кантракты.

У сваім звароце прафсаюзны лідэр адзначае, што пасля ўступлення ў сілу — 1 студзеня 2000 года — цяперашняга Працоўнага

кодекса прынятыя раней іншыя заканадаўчыя акты, што рэгулююць узаемаадносіны ў працоўнай сферы, страчваюць сілу. Такім чынам, лічыць С.Антусевіч, павінен быць адменены і прэзідэнцкі дэкрэт № 29 ад 26 ліпеня 1999 года, з якога пачалася кампанія заключэння кантрактаў.

Пасля выступленняў сяброў Сойму з рызычнай рэзакцыяй «Расія — краіна дзяржаўнага тэрарызму», якія заканадаўства словамі: «Пакуль не будзе разаромлена агентурная сетка расійскага КДБ — ФСБ у цывільзаваных краінах і ва

усім свеце, датыць будзе працягавання тэрарыстычнай вайны супраць дэмакратыі. І датыць, пакуль у прынцыпе не будзе зменена палітыка ў дачыненні да Расіі, гэтая сетка будзе аднаўляцца, а тэрор набываць рознабачныя формы».

Як кажуць, усім перапала ад Зянона Пазыняк і яго паплечнікаў. Не прагучаў толькі адказ на пытанне, якое цікавіць многіх: калі Зянон Станіслававіч вернецца на Радзіму і ці наогул ён думае вяртацца? Ныблага было б пачуць і пра тое, ці пашыраецца Кансерватыўна-Хрысціянская партыя — БНФ, колькі на цяперашні час у яе шэрагах сяброў?

Антон КАВАЛЬЧУК.

ГУЧНАЯ СПРАВА

На Ерына скардзяцца ў суд

Сваякі зніклых звярнуліся ў суд Цэнтральнага раёна са скаргай на старшыню Камітэта дзяржаўнай аховы Беларусі Леаніда Ерына.

Скаргу падпісалі Святлана і Вольга Завадзкія, Зінаіда Ганчар, Грышка Завадзкія і прадстаўнік Вольгі Завадзкія. Яны просіць прыняць да адказнасці Леаніда Ерына па артыкуле аб укравальніцтве злучэнняў дзяржавы. Сваякі зніклых лічаць, што Леанід Ерын свядома не выконвае сваіх абавязкаў, якія тычацца раскрыцця злачынстваў супраць Юрыя Захаранкі, Дзмітрыя Завадзкія, Віктара Ганчара і Анатолія Красоўскага.

Паводле слоў адваката Гары Паганяйлы, Леанід Ерын як службавая асоба ўхіляецца ад узбуджэння крымінальнай справы і выканання шэрагу працэдур па раскрыцці і пошуку злачынцаў. «Калі гэта свядомае дзеянне, значыць, Ерын фактычна займаецца ўтойваннем злачыннай дзейнасці», — гаворыць Паганяйла.

Нагадаем, што на пачатку гэтага года сваякі зніклых звярнуліся ў КДБ з просьбай распаचाць расследаванне спраў аб знікненні іх родных, якімі раней займалася пракуратура. Аднак у КДБ іх просьбу праігнаравалі.

Кіраўнік Цэнтра інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Аляксандр Базануў гаворыць, што яму нічога не вядома, як адразаць Ерын на скаргу сваякоў зніклых.

«Ніхто не ведае, куды яны пакуль не атрымавалі», — зазначаў Базануў.

Владзімір ГЛОД.

Даша ПАЎЛОЎСКАЯ.

О ЧЕМ ГОВОРЯТ...

Я и Анатолий Малофеев ходим по разным улицам

В первый день работы 8-й сессии Палаты представителей нынешний спикер Вадим ПОПОВ и его предшественник на этом посту Анатолий МАЛОФЕЕВ провели пресс-конференцию. Резко негативное высказывание последнего в отношении четырех самолетов, патрулирующих новую границу Североатлантического блока, вынудило меня задать вопрос: чем ему мешают эти самолеты? Ведь летают они не над нашей территорией, угрожающих выводов в отношении Беларуси Ф16 не делают. Наши же самолеты редко поднимаются в воздух, так как не хватает керосина.

Анатолий Александрович с возмущением ответил, что он не видит целесообразности в расширении НАТО на Восток. Что у него в памяти Балканы, что от «этого расширения» нам всем будет «туба». Что на улице к нему обращаются люди, возмущенные этими полетами.

Видимо, я и Малофеев ходим по разным улицам. Потому как мне пока еще не удалось ни услышать, ни увидеть граждан Беларуси, выражающих недовольство полетами военных самолё-

тов в соседних с нами странах. Не пахнет ли политиканством заявление господина-товарища Малофеева? Не желает ли он вернуть нас в старые советские времена, когда людей пугали угрозами извне? На нас никто не нападал и не нападает, а мы вот десятилетиями пугаем людей и других «горячих точек».

Владимиру Попову я задал вопрос по поводу заявления секретаря так называемого Союзного государства о проведении до

Александр СИЛИЧ.

КАНФЛИКТНАЯ СИТУАЦИЯ

Падпішы, інакш звольнім

Педагогичны лектэры сярэдняй школы №2 Наваполацка звярнуліся да загадчыцы гарадскога аддзела адукацыі Святланы Лазарэнка з заявай. У ім настаўнікі выказваюць пратэст у сувязі з пераходам іх на кантракт.

«У дзеючым заканадаўстве мы не знайшлі прамых указанняў аб наданні пераводу на працу па кантракте агульнага абавязковага статусу», — гаворыцца ў заяве. Як зазначаюць педагогі, сама працэдура складання і заключэння кантрактаў такая, што работніку дазваляецца толькі паставіць пад ім свой подпіс, а ў выпадку нягоды — тут жа пазбавіцца працы.

«Усё пералічанае параджае сацыяльную напружанасць, стварае атмасферу страху, бо работнік пазбавіцца апошніх, колькі-небудзь эфектыўных сродак абароны сваіх працоўных правоў і законных інтарэсаў», — гаворыцца ў заяве лектэраў школы.

Настаўнікі запатрабавалі ад наймальніка прызначыць пераход на кантрактную сістэму нічым не абгрунтаваным і пакінуць у сіле ранейшы парадок працоўных адносін.

Прафсаюзны камітэт Беларускага прафсаюза работнікаў хімічнай галіны прамысловасці ВА «Беларускаліт» выказаў пратэст супраць масавага пераводу работнікаў прадпрыемства на кантракт.

Як падкрэсліваецца ў прынятай з гэтай нагоды пастанове прафсама, перавод работнікаў прадпрыемства на кантракт, згодна з дзеючым на прадпрыемстве калектыўным дагаворам, павінен ажыццяўляцца па іх уласнай згодзе. «Парушэнне згаданага факта будзе расцэнена прафсаюзам як некананічнае ўмоў калектыўнага дагавора з наступствамі, што з гэтага выніка-

юць», — папярэджаюць члены прафсаюза генеральнага дырэктара ВА «Беларускаліт» Андрэя Башура.

У выпадку неабгрунтаванага заключэння кантракта работнікам прадпрыемства рэкамендуецца звярнуцца ў прафсаюзны камітэт альбо ў камісію па індывідуальных працоўных справах.

Старшыня Беларускага незалежнага прафсаюза ААТ «Гродна Азот» Сяргей Антусевіч накіраваў зварот у Канстытуцыйны суд, у якім просіць яго разгледзець на адпаведнасць Працоўнаму кодэксу пастановы ўрада, што рэгулююць пераход на кантракты.

У сваім звароце прафсаюзны лідэр адзначае, што пасля ўступлення ў сілу — 1 студзеня 2000 года — цяперашняга Працоўнага

кодекса прынятыя раней іншыя заканадаўчыя акты, што рэгулююць узаемаадносіны ў працоўнай сферы, страчваюць сілу. Такім чынам, лічыць С.Антусевіч, павінен быць адменены і прэзідэнцкі дэкрэт № 29 ад 26 ліпеня 1999 года, з якога пачалася кампанія заключэння кантрактаў.

Пасля выступленняў сяброў Сойму з рызычнай рэзакцыяй «Расія — краіна дзяржаўнага тэрарызму», якія заканадаўства словамі: «Пакуль не будзе разаромлена агентурная сетка расійскага КДБ — ФСБ у цывільзаваных краінах і ва

усім свеце, датыць будзе працягавання тэрарыстычнай вайны супраць дэмакратыі. І датыць, пакуль у прынцыпе не будзе зменена палітыка ў дачыненні да Расіі, гэтая сетка будзе аднаўляцца, а тэрор набываць рознабачныя формы».

Як кажуць, усім перапала ад Зянона Пазыняк і яго паплечнікаў. Не прагучаў толькі адказ на пытанне, якое цікавіць многіх: калі Зянон Станіслававіч вернецца на Радзіму і ці наогул ён думае вяртацца? Ныблага было б пачуць і пра тое, ці пашыраецца Кансерватыўна-Хрысціянская партыя — БНФ, колькі на цяперашні час у яе шэрагах сяброў?

Антон КАВАЛЬЧУК.

ГУЧНАЯ СПРАВА

На Ерына скардзяцца ў суд

Сваякі зніклых звярнуліся ў суд Цэнтральнага раёна са скаргай на старшыню Камітэта дзяржаўнай аховы Беларусі Леаніда Ерына.

Скаргу падпісалі Святлана і Вольга Завадзкія, Зінаіда Ганчар, Грышка Завадзкія і прадстаўнік Вольгі Завадзкія. Яны просіць прыняць да адказнасці Леаніда Ерына па артыкуле аб укравальніцтве злучэнняў дзяржавы. Сваякі зніклых лічаць, што Леанід Ерын свядома не выконвае сваіх абавязкаў, якія тычацца раскрыцця злачынстваў супраць Юрыя Захаранкі, Дзмітрыя Завадзкія, Віктара Ганчара і Анатолія Красоўскага.

Паводле слоў адваката Гары Паганяйлы, Леанід Ерын як службавая асоба ўхіляецца ад узбуджэння крымінальнай справы і выканання шэрагу працэдур па раскрыцці і пошуку злачынцаў. «Калі гэта свядомае дзеянне, значыць, Ерын фактычна займаецца ўтойваннем злачыннай дзейнасці», — гаворыць Паганяйла.

Нагадаем, што на пачатку гэтага года сваякі зніклых звярнуліся ў КДБ з просьбай распаचाць расследаванне спраў аб знікненні іх родных, якімі раней займалася пракуратура. Аднак у КДБ іх просьбу праігнаравалі.

Кіраўнік Цэнтра інфармацыі і грамадскіх сувязяў КДБ Аляксандр Базануў гаворыць, што яму нічога не вядома, як адразаць Ерын на скаргу сваякоў зніклых.

«Ніхто не ведае, куды яны пакуль не атрымавалі», — зазначаў Базануў.

Владзімір ГЛОД.

Даша ПАЎЛОЎСКАЯ.

ДИПКУРЬЕР

Алеш Фойтек попал в «ад»

Алеш Фойтек долгое время был Временным Поверенным в делах Чехии в Беларуси. Этого дипломата хорошо знали не только политики, но и журналисты, представители различных видов искусства. Вместе с супругой они устраивали мини-выставки и небольшие экспозиции, охотно принимали у себя деятелей культуры.

Однако всему приходит конец. Вот и Алеш Фойтек в конце прошлого года, отслужив положенный ему срок, возвратился в Прагу. После этого был отдых, работа в МИДе своей страны.

И вот новое назначение — теперь Алеш Фойтек возглавляет дипломатическую миссию Чехии в Узбекистане. И надо же такому случиться, что приезд дипломата в Ташкент совпал с серией взрывов в Узбекистане. Это и дало основание его бывшим коллегам шутить: Фойтек попал в «ад».

Владзімір ГЛОД.

Даша ПАЎЛОЎСКАЯ.

О ЧЕМ ГОВОРЯТ...

Я и Анатолий Малофеев ходим по разным улицам

В первый день работы 8-й сессии Палаты представителей нынешний спикер Вадим ПОПОВ и его предшественник на этом посту Анатолий МАЛОФЕЕВ провели пресс-конференцию. Резко негативное высказывание последнего в отношении четырех самолетов, патрулирующих новую границу Североатлантического блока, вынудило меня задать вопрос: чем ему мешают эти самолеты? Ведь летают они не над нашей территорией, угрожающих выводов в отношении Беларуси Ф16 не делают. Наши же самолеты редко поднимаются в воздух, так как не хватает керосина.

Анатолий Александрович с возмущением ответил, что он не видит целесообразности в расширении НАТО на Восток. Что у него в памяти Балканы, что от «этого расширения» нам всем будет «туба». Что на улице к нему обращаются люди, возмущенные этими полетами.

Видимо, я и Малофеев ходим по разным улицам. Потому как мне пока еще не удалось ни услышать, ни увидеть граждан Беларуси, выражающих недовольство полетами военных самолё-

тов в соседних с нами странах. Не пахнет ли политиканством заявление господина-товарища Малофеева? Не желает ли он вернуть нас в старые советские времена, когда людей пугали угрозами извне? На нас никто не нападал и не нападает, а мы вот десятилетиями пугаем людей и других «горячих точек».

Владимиру Попову я задал вопрос по поводу заявления секретаря так называемого Союзного государства о проведении до

Александр СИЛИЧ.

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — +7...+9, дождж, уначы — +4...+6, без ападкаў; у Брэсце ўдзень — +5...+7, дождж, уначы — +2...+4, без ападкаў; у Гродне ўдзень — +6...+8, дождж, уначы — +2...+4, без ападкаў; у Віцебску ўдзень — +11...+13, без ападкаў, уначы — +4...+6, дождж; у Гомелі ўдзень — +11...+13, дождж, уначы — +4...+6, без ападкаў; у Магілёве ўдзень — +13...+15, без ападкаў, уначы — +6...+8, дождж.

www.meteo.by

Пейджинговую связь
редакции обеспечивает

МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

ОАО "МИНСК-ЛАДА"
LADA Генеральный импортер ОАО "АвтоВаз" в РБ
ВСЕ ВИДЫ РЕМОНТА АВТОМОБИЛЕЙ ВАЗ И ЕВРОПЕЙСКИХ АВТО ДО 1994г. ВЫПУСКА.
скидки выходного дня
НА ЗАПЧАСТИ 5%

«Карпенка прыехаў здымаць нашага Лукашэнку...»

З3, што ў мікрагарадку "Сож". На твары прызначана лідэра беларускай апэзіцыі была разбурэнасьць. *"Як вы тут жывяце, гэта ж катастрофа!"* — толькі і змог вымавіць ён, глядзячы на амаль пустыя прылаўкі.

Праз некалькі дзён мы зноў сустрэліся з Геннадзем Карпенкам — ў апошні раз. Непадасёк ад Мінску, у канна-спартыўным комплексе "Ратамікі", прайшоў чэмпіянат Беларусі па амальзаскай прайгры. Ён быў няпроста для Карпенкі. Частка дэлегатаў вышрылава на маючых алымпіа адальтэратыўных выбарах прэзідэнта 16 мая падтрымалі Міхаіла Чыгіра, які таксама прысутнічаў на з'ездзе. Карпенка пераканова дэлегатаў, што праводзіць выбаіры зараз — гэта значыць паставіў пад лужаніакаўскія рэспрэзэнтатывы, якіх ён пераадаваў аднаўка, каб абараніць людзей на выпадак звальнення з прашы, страцы зароба, магчымых ітфараў, няма. Ён прапаноўваў берагчы сілы і рыхтавацца да вонеші, калі Лукашэнка, магчыма, вымушаны будзе аб'явіць выбаіры сам. Тады дэлегаты знайшлі кампрамісны варыянт, дазволішы рэгіянальным арганізацыям вырашаць, каго падтрымліваць на выбарах, а каго і наогуд браць у ўдзел або не.

Вярталіся з "Ратамікі" ў Мінск на электрычцы. Лісь паларыўны мян ішчы паўдзінны побач з Г. Карпенкам і яго дарослым

сьням — я міг ехати у тамбури, ставати швидкодіа азінді да аднаго. Гарявилі аб будучым Беларусі, успамінали нядавную сустрачку з крыўчаньнямі. Я пабавяў яму патрыкуша на выбарча, калі ён вырашыўшы у іх узеліцькіна. На адным з прыпынкуў Геннадз Карпенка разам з сьням, развітаньшым, выйшлі. Праз хвілінку дзверы зачыніліся, але працашкіла зьявіла можна было пабачыць, як дзве вялізныя фігуры сапраўдных мужчын у атчэніннатуопу людзей павольна рухуюцца ўздоўж чыгуначных рэзк...

Р.С. Дадлі, што ніколі не паверу ў чапавакосы гэту сьмерці. Ён быў чалавекам моцнага здарэня, і гэта можа быць на ўсім. Ён мог бы стаць нашым наступным прэзідэнтам і зрабіць нашае жыцьцё больш калмфортным і ўтульным. Але... Незадоўга да сьмерці Карпенка сустракаўся з былой адуноўнай бандай Вінікэаў, іхна павелічэньня яму шмат фактаў аб карупцыі ў беларускім кіраўнічстве. Значэньня Карпенкі, зьбэзла Вінікэаў, скрадзеныя аволюм палітлікі — генэрал Ю. Захаранка, В. Ганчар, бізнэсмен А. Красюскі, журналіст З. Завадскі...

Сяргей НЯРОУНЫ

Крычаў.

Г. Молодченко. Под его руководством завод из отстающего предприятия стал одним из лучших в стране.

В 1990 году избран депутатом Верховного Совета Республики Беларусь 12-го созыва, а затем председателем парламентской комиссии по науке и научно-техническому прогрессу, членом Президиума Верховного Совета.

С 1991 по 1994 год — председатель Молодненческого горисполкома. Был избран членом редколлегии экономических реформ, культурных и спортивных достижений. В Молодечно реализован целый ряд программ по улучшению уровня жизни социально не защищенных слоев населения: ветеранов, инвалидов, пенсионеров и молодежи.

В 1995 году впервые избран депутатом Верховного Совета Беларуси, а затем заместителем председателя Верховного Совета.

Геннадий Дмитриевич Карпенко — доктор технических наук, член-корреспондент Национальной академии наук, академик трех международных и отраслевых академий, лауреат Государственной премии в области науки и техники, заслуженный деятель науки.

Г. Д. Карпенко — ученый-практик. Его докторская диссертация признана Высшей аттестационной комиссией СССР лучшей докторской диссертацией года, успешно сочетая теоретическую и практическую значимость, широкую общность научных результатов в промышленности, автор 50 изобретений, награжден медалями ВДНХ СССР. Его разработки внедрены в 15 странах мира.

Шукаюць алмазы

Алмазы ў Беларусі ўсё ж даўно знойдзены. Такую думку прас-канферэнцыі ў Мінску выказаў генеральны дырэктар «Белгалоў» Уладзімір Карпаў: «Галоўны геолог па шведскім рытку кампанія «Белгалоў» першым». Уладзімір Карпаў.

Паводле слоў У. Карпаў, лагаразведчыніцы работы ў гэтым кірунку працягваюцца, а гэта значыць, яны дэвалюіруюць аб'екты, што ёсць належаць.

«Калі звярнуцца да міжнароднай практыкі, то верагодна, акрыжыцца алмазавы дэста, гэта значыць на сто кімбіватых трыбукаў алмаз адна былі алмазавы алмаз. Але адкін паспех рыўае сотню няўдалых геалогічных пошукаў», — зазначае У. Карпаў.

«Перспектывы ёсць, значыць, работы трэба працягнуць. Пачыў апошняга кропка не пастаўлена на тэрыторыі краіны, на будзе страчана. Успадзяем, што ў Беларусі павінна быць хіба адна трыбука прамысловасці значэння», — кажа П. Хоміч.

У нас ёсць

бу-
у на
вы-
РУП
лук і
ка-
огні”

гео-
тым
апя-
ава-
”
кна-
год-
на да
рлі-
вае з
пак-
гіг-
ччыў

зна-
аць.
удзе
іны,
Мы
русі
убка

—

опу

— Вы из простой семьи, у Вас не было "золотой" руки, которая бы тащила Вас по жизни. Но к 40 годам Вы добились того, чего многие не могут добиться и к концу жизни. Что помогло Вам?

— Прежде всего любви, с которыми удалось вместе работать. Многие из них были моими учителями. У них я учился сдержанности в работе, упорству в доведении цели. Не всегда и не всех их понимали, но они никогда не сдавались. Пользуясь случаем, назову их фамилии. Это П.И. Голыцев, А.Н. Красин, В.Б. Нестеренко, О.В. Роман, А.Б. Бельм, М.В. Высоцкий, П.А. Витязь. Благодаря им моя несудная, я бы сказал — порою "уличная", энергия сфокусировалась, направлялась на конкретные дела. И, не скрою, было это и везение...

— Вы производите впечатление человека спокойного, выдержанного, даже несколько флегматичного. И вдруг разразившийся скандал на официальном приеме с прежним редактором "Народной газеты". Более того, Вы даже пустились в ход руки... Не сожалее ли о случившемся?

убликован

— Я вообще не признаю разборок с помощью рук. Кто-то считает это чисто мужской особенностью, но только не я. Тем более, когда дело касается политики. Но ответы мне, как можно защитить свою честь и достоинство перед низким человеком, который, пользуясь своей должностью, обливает тебя грязью, изымает пераком перед всей республикой. Что случилось?

По поводу статьи в "Народной газете" я подал искковое заявление в суд. Автор извинился передо мной, а поскольку он факты не проверял, то переловилшиеся лицам из президентского окружения. Журналист принес в суд письменное заявление, назвал истинных инициаторов сфабрикованной фальшивки. Естественно я обратился к главному редактору некогда нашей "Народной газеты", а ныне газетенки, от которой отсеклась уже огромная часть читателей, с просьбой напечатать текст письма автора статьи, из-за которой возникли судебные споры. Все логично, не так ли? Раз извинился автор фальшивки, должна была извини-

Из интeрнoв в «Нoвoсoдeннoсoт»

О Г. Д. Д.

ародной В

кументик о защите его чести и достоинства...
В...любом государственном должный защищать честь и достоинство первого лица, но более, чем честь и достоинства любого гражданина страны. Наведь у нас сегодня ни один человек, даже папаны, пишущие в столах антипрескжмные доклады не оскорбляют с такой силой и такой степени пренебрежения, как он сам оскорбляет себя. А прежде всего переступающей все границы ложью, хамством. Взят хотя бы последнее оскорбление перед всей мировой общественностью в Швейцарии или комедию с выселением посла.
У Вас сегодня нелегкая жизнь. Реально кто из обывателей Вам позволяет? Я имею в виду постоянное наблюдение спецслужб, прослушивание телефонов, специально распускаемые слухи о многочисленных котлах жаж, гостиницах, магазинах якобы принадлежащих Вам и Минске, и в Москве, издевательство во время болезни... Или еще многое другое. Не рождает ли все это у Вас чувство мести?

Карпенко, оле» 15 и

Юлия 1998

— до 100. Мы не будем призывать разрушать аграрный сектор страны, так как считаем, что одним из главных направлений республики. Мы дадим свободу возможности всем тем, кто желает трудиться и проявить свои способности во всех сферах народного хозяйства. Основой нашего общества должен стать средний класс — люди труда, интеллигенция. Мы не бросим беде ветеранов, инвалидов. Ныне дающиеся получат дешевые лекарства, современное медицинское обслуживание. Мы будем строить свое государство, уважая наших соседей, все мировое сообщество. Мы не станем давать указы избивать будничками женой и детей, бросать людей тюрьмы по политическим убеждениям. Порядок Гитлера будет в стране образцом для поразжения. Права человека, соблюдение законов будут главными ценностями нашего общества. Мы не будем заявлять, что мы пришли на 12 лет. Мы будем делать все, чтобы жизнь людей кардинально улучшилась в самое короткое время.

не только буры вугаль...

У Беларусі падрыхтаван прамысловы асваення дажджовіх бургав уваўло з агным запасам 99 млн. тон. гэта на прэз-канферэнцыі Мінску паведаваў гаўлаўны ген па шэрых карысных выкапніках Рэспублікі Беларусь Пётр Хоміч. Паводле яго слоў, асваенне рудных радовішчаў абышлося ў Беларусі ў 1987 г. каля 1 брытэскага (Гомельскага вобласці) — могуць быць падзаныя кары для злучыч рывым спосабам на 2 млн. тон, гэта ў год на кожным. Аднаначальнік П.Хоміч, Жытківаў радовішчы "размешчана ў м.тэрыторыі, забаронжанай рэацыяй, таю Нацыянальнай аны маву Беларусі рэкамэндуку ўтрымліваць ад яго прадуку".

У 1987 г. беларускя радовішчы з'яўляюцца на 30 млн. тон вугалю падрыхтавана да асваення іначэ дэталі "кошт злучыч высокі, і гэта чыць патрэбны дзататкі крыніцы інвеставання", сцвярджае. Ён паведаваў, што ў "Белгалагіі" выдзішк работы на поўначы Беларусі "сёнь перспектывы выяўляю невялікіх радовішчаў на 25 млн. тон".

Паводле інфармацыі П.Хоміча, у Беларусі маюцца багатыя калекцыі залежы гаручых часцінаў — каля 8 мільд. тон. паз...

ы да
ра-
уль-
Пра
і ў
олаг
нях
лч.
базе
аві-
ская
уда-
адк-
и ву-
, за-
шкае
ежах
дия-
алэ-
дле
рас-

апа-
хта-
, але
зна-
овья
азаў
япер
овья
русі,
ення
— 30

Сяргей НЯРОЎНЫ.

Крычаў.

Уже два года семья Геннадия Карпенко живет в Германии. Решение покинуть Беларусь Людмила Филипповна и ее дети приняли практически сразу после президентских выборов в Беларусь 2001 года, в январе 2002-го. Спустя полгода они получили статус политбеженцев.

Людмила Филипповна говорит, что самое тяжелое для нее — это то, что 6 апреля, в день очередной годовщины смерти Геннадия Карпенко, она не сможет побывать на могиле мужа.

— В самые тяжелые моменты жизни я могла прийти на кладбище, посетить на могиле Геннадия, поговорить с ним. Мне казалось, что он меня слышит... — голос в телефонной трубке меняется, Людмила Филипповна замолкает, потом издается продолжение:

— 6 апреля, как всегда, собравшись всей семьей, вспоминаю любимого сына, внимательного дедушку, 5 лет без Геннадия для меня очень долго по сравнению с 30 годами, прожитыми вместе. Годами трудными, но счастливыми.

— Людмила Филипповна, наверное, за это время Вы не единожды мысленно возвращались к событиям тех страшных дней. Сохранялась ли надежда, убеждение в том, что «лучшею» смерти Геннадия Дмитрия?»

— С первого дня смерти мужа у меня не было сомнений, что это убийство. Но если первое время об этом больше говорили чувства — страшная боль потери любимого человека не давала возможности трезво оценивать события, то сейчас — это факт...

— Но и на заре за эти пять лет мыслям прокручивалась вся наша совместная жизнь, но больше всего я думала о событиях последних дней мужа и о людях, с которыми он общался. Еще будучи в Беларуси, я с многими из них встречалась, записывая наши разговоры. Потом сопоставляла все с информацией, которую получила с жадностью проглядывая новости в Интернете, пропачканные Шеремета, Климо-

ва, Леонова. С особым вниманием ее странички, где написано о Карпенко. И когда я сопоставляю все эти данные, то уверенность в неслучайности смерти Карпенко еще больше укрепляется.

1999 год был самым обильным на политические расправы над Карпенко. Вспомню, что Карпенко имел шанс победить на президентских выборах в 2001 году. Избирательную кампанию Геннадий Дмитриевич начал уже в 1998 году, с ним в команде работали образованные, преданные демократическим идеям и белорусы люди. За Геннадием Дмитриевичем шел народ, верил ему...

У меня часто спрашивают, что было бы, если бы Карпенко остался в Восточной Европе, там бы начались бы изменения в лучшую сторону. Я уверена, что не было бы и громких исчезновений, которые потрясли страну сразу после странной смерти Геннадия. Юрий Захаренко был опасен, его поддерживали военные, но он был в команде Карпенко. Карпенко не хотел бы оставаться на пост президента. Виктор Гончар стал серьезным оппонентом власти только после смерти Карпенко.

Возможно, многие читатели "Народной воли" и не знают, что кампания по устроению Карпенко началась еще в 1994 году со знаменитого "хлопкового дела". В 1996 году — стрельба по машине, на которую сходил Карпенко. Я думаю, что тогда Карпенко и начали опробовать схему так называемого реального устроения. Об этой схеме упо-

минует в своей книге Павел Шереметев. Тогда по машине моего мужа стреляли из "Ауди", которая потом часто упоминалась в делах об исчезновении других известных политиков.

В 1997 году мужу пытались подменить лекарства. Это тогда часто делали в тюрьмах, чтобы в своем изложении она говорила, что знала человека, который это сделал. Потом он как-то странно скоропостижно умер.

В 1998 году, когда Геннадий был избран единым кандидатом на президентские выборы от ОПП, а в 1999-м — на Конгресс демократических сил — от всевозможных, до нас дошли слухи, что в отношении его будет издано постановление Карпенко.

Не все понятно и с медицинскими точкой зрения. После смерти мужа я обращалась за консультацией к известным в Беларуси врачам-кардиологам. Они объясняли, что при кровоизлиянии в мозг происходит разрыв одного из двух сосудов. А у Карпенко, как сказали врачи, разрыв произошел в главный нейрохруму, были разорваны как боковые, так и мелкие сосуды.

Но, несмотря на это, многие "почему" остались без ответа.

Почему сразу после обследования Геннадия нейрорухруму спросил у меня: "Были ли удары по голове?".

Почему меня не пропускать в тюрьму?

Почему мне не выдали результаты вскрытия, хотя я дважды письменно обращалась в патологоанатомическое бюро?

Почему Карпенко был до

Людмила Филипповна с дочерью

о Татьяны (фото из семейного архива)

машинным арестом и навестить можно было только при наличии специального разрешения? Почему она ушлала Карленко к номерным рюмкам? Исчезла Винникова в день похорон Карленко — почему ее ищут в нашей квартире?

Почему журналист Людмила Осиная, официально не работая ни в одной газете, решила взять интервью у Геннадия именно в этот страшный день, потом не хотела со мной встречаться на протяжении полутора лет? Почему многие ее показания раскололись с показаниями др

тели, что созданная при Парламентской Ассамблее Совета Европы комиссия по расследованию геноцидов дел в Беларуси не рассматривает дело Геннадия Карпенко. Удалось ли что-либо изменить в этой ситуации?

— До моего вынужденного отъезда в Германию в Беларусь был создан фонд имени Геннадия Карпенко, который объединил всех женщин — жертв политического террора. Мы ездили по регионам Беларуси, проводили более 50 встреч, встречались с политиками, представителями международных организаций. И тогда при ПАСЕ была создана комиссия по расследованию геноцидов дел в Беларуси. Но как раз в этот момент, когда комиссия должна была рассматривать вопрос о признании в Беларуси геноцида, мне нужно было уехать из страны.

— И не могу сказать, что комиссия не рассматривает дело Карпенко. Я прекрасно понимаю, что дело Карпенко наименее сложное, чем дело исчезнувших политиков. По факту смерти Геннадия не было возбуждено уголовное дело...

— В августе 2001 году мне удалось присутствовать на заседании комиссии ПАСЕ. Мне было отведено на выступление 5 минут, я пытался убедить членов комиссии в неслучайности смерти моего мужа. По своей инициативе я встречалась с председателем комиссии Сергеем Ковалевым, меня направили на встречу с Христосом Митрополитом.

— Людмила Филиппова, как складывается Ваша жизнь «чужбине»? Дети адаптированы к немецкому образу жизни?

Конечно, начинать учить язык с зрелом возрасте сложно. Я уже могу читать на бытовом уровне, но мне еще далеко до того уровня, который позволял мне свободно изъясняться.

— На работу пробовали устроиться?

Вопрос трудоустройства в Германии достаточно сложный. И не только потому, что мой немецкий не на должном уровне. Имеет значение и мой возраст.

Но меня и так много дел. Семья большая, помогаю детям воспитывать внуков. И, без сомнения, по мере возможности, занимаюсь политикой.

— А что вы живете?

— Получаю пособие. Если смотреть глазами обывателя, то смеяться, конечно, жить хорошо. Но я не могу думать о пенсии. Знать размеренная, спокойная жизнь. Но духовной пищи не хватает. Сердце и душа остались в Беларуси.

— Когда вы только уехали из страны, говорили, что много пришлось продать: гараж, машину, дачу. В Минске осталась только квартира — чтобы быт можно возмещать. Она и сейчас не продана?

— Конечно. И я, и мои дети ждем того дня, когда можно будет вернуться домой, в свободную нашу Беларусь!..

Я хотела бы сказать спасибо за память о моем муже. Сегодня с сожалением, мне нечасто удается друзьям, не мешая жить, читать, слушать "Народную волю" — реши мне написать, да звонить, быть очень рада.

Мария ЭЙСМО

Выпалываў сухую траву...

Трагедыя адбылася ў в. Рунія Гарбавіцкай Калінкаўскага раёна Гомельскай вобласці. Раніцай, калі муміява выйшаў смеше і сухую траву, моцна парывав ветру поўныя пералесы на бліжэйшую пабудову хлеў. Гаспадар спрабаваў шыць агонь, аднак той пракляці хвілін дабрах і да жана жана. Спрабавочны ліквідаваў пажар ужо ў доме, а магчымы выратаваць маёмасць, пэніс наглытаў чаднага гаспадар, злозеў выбраса на танак, а за атручвання прадуктамі гаспадарства прычына, атручвання моцнага апекі і памер.

Ратавальнік вылікаў пэніснера. Праз 8 хвілін месьця пажару прыбылі 2 хвілін падраздзяленні, аднак к тавата гаспадар да дома было немагчыма.

Дзмітрый БЕЛЬ

Для садоўдаў і агароднікаў

Сёння адкрываецца Міжнародная выстава-кір “Кветкі. Насенне. Салат. Аг 2004”. Яна прыдзе да 10 кра к на павільёне выставачнага плекса па трасіскіе Маіш 14.

Ссы
шка-
састі.
ьвау
ным
кіну-
у —
не-
лога
ващ
ма, і
янер
Ен
е з-
ення
ммау
усед
і да
жар-
ыра-
ужо
СКИ.
4-я
маш
род-
саві-
ком-
ава,

1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

10

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

Грыня САЗАТО

511.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

СПОВЕДЬ

Цёплая осень

Губернатором Алтая стал Михаил Евдокимов

Артисту Михаилу Евдокимову удалось одержать победу во втором туре выборов губернатора Алтайского края. По предварительным результатам, полученным после обработки всех бюллетеней, известный юморист набрал 49,79 процента голосов избирателей. Его соперник, действующий губернатор Александр Суриков, получил 46,04 процента голосов. Против обоих кандидатов проголосовали 3,34 процента избирателей. Явка составила 57 процентов избирателей.

Ирак: кровавое воскресенье

Семеро солдат США погибли в результате столкновения между войсками коалиции и иракскими в Багдаде. Еще по меньшей мере 24 американских солдата получили ранения во время стычек, происшедших в багдадском районе Садр-сити. В Неджефе около 20 человек были убиты и свыше 100 получили ранения в результате разгона демонстрации шиитов. Среди погибших — один солдат армии Сальвадора, направившего в Ирак свой контингент, и двое иракских военных.

Ка сообщают о гибели семи солдат.

Кто открыл огонь?

По словам очевидцев, испанские военные открыли огонь после того, как тысячи сторонников радикального шиитского священнослужителя Моктады Садр приблизились к их базе и начали бросать в них камни.

Однако один из участников демонстрации Хусейн Али заявил, что первые выстрелы были из толпы.

“Некоторые вооруженные демонстранты начали стрелять по испанским солдатам, которые открыли ответный огонь. Началась бойня”, — сказал он.

Среди участников акции протеста были вооруженные члены верного Садр ополчения, запрещенного коалиционной администрацией.

Между тем глава гражданской администрации Ирака Пол Бремер заявил, что протестующие “переступили черту и обратились к насилию”.

Он выступил с этим заявлением, говоря о создании Министерства обороны Ирака и спецслужбы для защиты страны от “террористов и инсургентов”.

Послевоенный Садр осудил и Массуд Барзани, нынешний глава Правящего совета Ирака. Лидер иракских шиитов аятолла Али Систани в свою очередь призвал народ к спокойствию.

Насилие по всей стране

В последние дни в нескольких городах Ирака, в частности, в Багдаде, сторонники Садр провели серию демонстраций, требуя прекращения оккупации страны коалицией, возглавляемой Соединенными Штатами.

Недавно был арестован один из ближайших сторонников Садр, а ранее была закрыта газета, выступавшая в его поддержку. Судя по всему, этот арест и стал причиной выступлений.

Сторонники Садр организовали демонстрацию протеста и в Багдаде. Как передает агентство “Ассошиэйтед пресс”, когда люди собрались на площади Фирдаус, началась стрельба. Пока неясно, кто первым открыл огонь. Американские войс-

ка сообщают о гибели семи солдат. Как передает агентство “Франс пресс”, в ходе столкновения британских войск со сторонниками Моктады Садр в городе Амар на северо-востоке Ирака один человек погиб и еще пять получили ранения.

Одновременно из города Киркук на севере Ирака пришли сообщения о взрыве автомобиля, начиненного взрывчаткой. Как передает “Франс-пресс”, в это время город прочесывали американские солдаты.

По словам полковника иракской полиции, ранения получили три человека. Он заявил, что целью взрыва был американский патруль. Как отмечает “Рейтер”, в этом городе также прошли массовые выступления в поддержку Моктады Садр.

Между тем, по сообщениям американских военных, два морских пехотинца были убиты к западу от Багдада. Военные погибли в двух не связанных между собой инцидентах в провинции Анбар, где в последнее время вылазки против коалиционных войск происходят довольно часто.

Билл Гейтс лишился титула главного богача планеты из-за слабости доллара

Основатель шведской мебельной компании IKEA Ингвар Камрад признан самым богатым человеком в мире. Согласно данным шведского делового еженедельника Vekans Affar, состояние 77-летнего бизнесмена оценивается в 400 миллиардов крон, или 53 миллиарда долларов. Таким образом, Ингвар Камрад обошел по доходам основателя Microsoft Билла Гейтса. Согласно последнему списку самых богатых людей американского журнала Forbes, состояние Гейтса достигло 47 миллиардов долларов.

Центральный вокзал Амстердама эвакуировали из-за сообщения о заложенной бомбе

Полиция Нидерландов на час закрыла центральный вокзал в Амстердаме и эвакуировала всех его посетителей после того, как в правоохранительные органы поступило сообщение о заложенной в здании бомбе, сообщила агентство “Ассошиэйтед Пресс” со ссылкой на местные СМИ. Власти остановили железнодорожное сообщение с тремя городами на юге страны.

Также была остановлена работа трамваев и метро, прекращено курсирование паромов. Власти пока воздерживаются от каких-либо комментариев по поводу случившегося, однако известно, что отряд саперов действительно обнаружил на станции метро, находящейся под вокзалом, подозрительный сверток, о содержании которого пока ничего не известно.

В Сербии упал в реку автобус со школьниками

В Сербии упал в реку автобус с болгарскими школьниками, в результате чего погиб один ребенок и еще 10 считаются пропавшими без вести. Об этом сообщает местное информационное агентство

“Бета”. Инцидент произошел в юго-западной части страны. Всего в автобусе находилось 48 человек. 22 из них получили легкие ранения и были госпитализированы в близлежащую больницу.

МИНСК — ТБИЛИСИ

Гамарджоба, Сакартуэло!*

В Грузии люди верят в «революцию роз», а беженцы захватывают гостиницы

(Продолжение. Начало в №57, 58.)

Первое, что бросается в глаза в сегодняшнем Тбилиси, — это огромное количество маршрутных такси. Местные журналисты подчитали, что каждые десять минут на центральной магистрали столицы — проспекте Шота Руставели — в обоих направлениях проезжает 250 маршруток. Раз в час на этот же проспект выезжает старый, словно наспех сколоченный из фанеры троллейбус и тысячи произведенных еще в советские времена толстятинских “Лаз”. Если и появится роскошный “Лексус” или “Мерседес”, то принадлежит он скорее всего какому-нибудь местному олигарху и членом его семьи или входит в кортеж президента Михаила Саакашвили.

Станет ли Михаил Саакашвили генератором реформ в Грузии?

Если попробовать оценить одним словом нынешние на-

строения в Грузии, а также в странах, которые внимательно следят за ситуацией в этой стране, то это слово — “Эйфория”. Эйфория царит в грузинских коридорах власти, она же — в офисах международных структур, в обычных тбилисских квартирах. Изможденная межнациональными конфликтами, хроническим отсутствием инвестиций страна смотрит на нового президента Михаила Саакашвили как на мессию.

Выходя чистый кавказский воздух и проникаясь безграничным оптимизмом жителей Грузии, я сделал минутную паузу и испытал на себе эффект “дежа-вио” (где-то нечто подобное я уже видел). А потом вспомнил: Беларусь, 1994 год, нищета, коррупция, молодой президент, надежды...

Надежды на исключительную открытость и демократический, прозападный тонус нового грузинского лидера начали развиваться по мере нахождения в Тбилиси. Зная, что находится на пике популярности, который, возможно, больше никогда не будет, и легко проводя любые поправки в Конституцию страны, Саакашвили тем не менее не являл призывам оппозиции

Погода — кавказская, цены — минские

Солнце в Грузии ласковое и благодатное. Когда после белорусских весенних метелей и ночных заморозков потеплело в лето, временно забываешь о трудностях жизни и не замечаешь больших цифр на ценниках в тбилисских магазинах. Переводить цены в белорусские рубли проще простого: один лари — одна тысяча рублей.

молоко 1 л — 2400 руб., хлеб ржаной, буханка — 350—1400 руб., батон — 500 руб., макароны 0,5 кг — 2000 руб., кофе Nescafe 250 г — 6000 руб., сок “1-7” 1 л — 3450 руб., сметана 25% 0,5 л — 2850 руб., свинина 1 кг — 4500—6500 руб., курица 1 кг — 5500 руб., колбаса вареная “Микоян” 1 кг — 13.500 руб., масло растительное 1 л — 5700 руб., кетчуп томатный 1 л — 3500—4800 руб., пиво 0,5 л — 1000—2600 руб., вино “Киндзмараули” 0,75 л — 7500 руб., чача “Особая” 0,5 л — 15.600 руб.

Хочу также отметить, что из-за низкой платежеспособности населения ассортимент в магазинах не слишком широк.

«Опущенные» зарплаты

На фоне минских цен в тбилисских магазинах зарплаты жителей Грузии не поражают своим размахом. Инженер в частной фирме в среднем зарабатывает 80 долларов в месяц, дистрибутор-продавец, секретарь коммерческой фирмы, менеджер — по 100—150 долларов, педагог 15—30 долларов, оператор компьютерного набора — 50 долларов. Переводчик может “заколотить” до 200 долларов в месяц, профессор, ученый, работник в университете, — 50 долларов, в частной фирме — 75 долларов. Уборщица вынуждена выживать на 15 американских “руб-

Гостиница “Иверия”.

лей” в месяц (в госучреждении) и 25 у.е. (в частной фирме). Шофер и рабочий на стройке получают по 5 долларов в день, врач получает в зависимости от количества обслуженных им пациентов — по 60 центов США за каждого, пенсия в Грузии — 7—8 долларов.

Гостиница “Иверия” — символ современной Грузии

Гражданская война, которая разразилась в начале 90-х годов в одной из грузинских провинций — Абхазии, принесла кроме шести тысяч погибших многие тысячи беженцев. Часть из них проживает на юге Абхазии под протекцией ООН, другая часть ушла в “застенные братья”, третья, самая многочисленная, — захватила для проживания гостиницы по всей стране.

Самый крупный из захваченных отелей — стилизованная гостиница “Иверия”, бывший символ Тбилиси, — сейчас напоминает огромную собачью будку с нелепо сколоченными каморками и сохранившимися на балконах балюстрадами.

За последние десять лет Грузию покинуло более полутора миллиона человек. Кроме погибших в войнах, это эмигранты в Россию и на Запад. Утверждают, что уехали лучшие, элита нации. Оставшиеся в стране четыре миллиона грузин находятся лицом к лицу с многочисленными проблемами: безработицей, перебоями со светом и водой, с самыми низкими в регионе зарплатами и пенсиями...

(Окончание следует.)

Александр СИЛИЧ. Фото автора.

Тбилиси.

* Здрастуй, Грузия! (ср.)

СЯБРЫ

Анатолий Тэадор

Перед вращением даждоу с сатораторы “Бирес” тэадафую ў Брэст — Анатолю Палонскаму. “Не заедаць у гэтым, дык пакрыўдзуся”, — пачуў у слухавіцы.

Апошняя наша сустрэча была дзесяці калі дзвядзеці гадоў таму, калі працаваў разам у тагачаснай “Чырвонай змені”. Анатолю — уласным карэспандэнтам па Брэсцкай, я — па Гомельскай абласцях. Некалькі дзён я даваў чытацкай публіцы і навіны, раён, ну, ён і падбіў мяне: “Паскалі на сустрэчу касманаўта Пятра Клімука з аднакласнікамі!”

Анатолю, несумненна, адпавядаў радкам знакамітай песні пра журналістаў “Трое суток гуляць, трое суток не спяць”. Мне ж казалі ехаць на тую сустрэчу, дык, пэўна, хутчэй у якую аддаленую вёсачку, да нейкага героя, пра якога ніхто ніколі і не ўспомніў, накраўся б 6. А Тольку ўжо “з’яў” сёл, і я за кампанію.

Як дабраўся, гэта асобная тэма. Але ж дабраўся. Пабылі ў тым класе, пабачылі, якімі закаханымі вачыма глядзелі на славагата земляка былі аднакласніцы: сапраўдны герой космасу, гонар Беларусі!

Зараз, калі чую гэтак гучнае імя, адчуваю нейкае шкадаванне: сёння славыты сын Беларусі часмусь выступіць за Саюз і хоча ўкласці ў галовы беларусам, як добра быць пад уладай двухгалоўнага арла.

Ды я не пра тое. Я пра Анатоля. Хоць і праявіла нейкім чынам столькі часу, але я часта чуў яго рэпартажы па радыё і на тэлебачанні, радаваўся: Анатолю зноў ашукваў нейкае цікавае... Едзе ён, прыкладна, па дарозе, а збоку дзяздыка коз пасе. Іншыя на тую “з’яву” — нуль увагі, а Анатолю ўжо збочыў з дарогі, просіць аператара скіраваць аб’екты на пастуха. Усё адбываецца натуральна, як быццам той дзяздыка транзіраваў, перад гэтым, нават правому вывучыў на памяць... Аказваецца, і пра коз можна шмат чаго цікавага раска-заць, калі ўмела тое зрабіць...

Памятаю, пятаюся адначасна ў Генэзію Бураўкіна, тады стары шні. Белтэлерадзе, ягоную думку пра рэпартажэра Палонскага.

— Анатолю? — у Генэзію Мікалаевіча твар заразеша радаснай усмешкай. — Самы таленцівы, актыўны, мабільны... Тады рэпартажэры давалі свае матэрыялы на роднай мове. Гучалі беларускія песні, у эфір шло шмат даславаўняў на гістарычныя тэмы, частымі гасямі былі выдатныя беларускія паэты і празаікі, спевакі і кампазітары. Сёння ж божныя ўключэнні для слухача ты-радыё гэта тэлевізар: бяскона лямпа хлусня, а нацыянальнай слава-тэмаці — Глевіч, Бураўкін, Быкаў, Законнікаў, Казыко, Петрашэвіч (доўжыць спіс імянаў можа доўга) ледзь не аб’яўлены ворагамі свайго ж народа. — Заста-ся чытаць творчыя сустрэчы нас кор-мяць “партокзакатывам” з начка-чым і кіраваннем паліцыя. А прысут-ныя чыноўнікі не падмаюць га-

лавы і пішуць нейкі незразумелы дыктант...

Мая родная, некалі папулярная “Чырвоная змена”, якая выхва-ляла не адну плеяду майстроў бе-ларускага слова і якую любілі юнакі і дзяўчаты, стала ўлад непажаданай “знік”. Сыходзіць са старонак газет, з радыё і тэлебачання, што не ўмее і не хоча трымаць нос па ветры.

Летась “Народная воля” піса-ла пра тое, як пазбыліся тэле-навіны і радыёнавіны. Тэ-ленавіны і радыёнавіны не ў мо-дзе. Той, хто прапагандаваў беларускае, жыве беларускім, — не ў пашане. Як жа маеша мой даўні сябра?

Шукаю дом па вуліцы “Набе-режная” (быццам імя годных імянаў для назвы). Пальмамі на-ча, зацверды павер.

Дзверы расчыніліся, і мы з гаспадаром абняліся.

— Ды ты маладзёў выгляда-еш, чым дзвядзеці год таму!

— Гэтак ж чырава кажу яму.

Пасмее, пастарэў, але не страціў мя, азецка, галоўнага — цягі да жыцця, веры ў добрае, у сваю Бацькаўшчыну...

Я не паспеў прайсці ў хату, як гаспадаровы сабака забраў на мяне.

— Ты чаго так нявельліва су-стракаеш гасця? — супыніў пуд-зеля Анатолю.

Той брахнуў яшчэ разы са-тры, бы нешта адказаў гаспадару.

— А, зразумее...

Пакрыўдзіўся, што гасць не паві-таўся з табой?

Я і не заўважыў, што Тэадор падняў для вітання лапу. Ён па-глядаў на мяне, чакаў, здзіўляўся, чаму так бескультурны чалавек з’явіўся на парозе...

— Даруй, дружок, вынаваць... — нахіліўся я да яго і паціснуў лапу.

Толькі талы Тэадор супа-коіўся, заскачў на канапу і пакдаў лапу на вочы.

Мы з сябрам рады былі су-стрэчы. Я паказваў яму свае кнігі публіцыстыкі, ён — свае. Мы га-варылі аб мінулым і сённяшнім, разважалі, чаму шмат вуліц у Брэсцкім усё яшчэ маюць назву Суворава і Леніна, а няма про-звішчання родных герояў. Калі-ноўскага і Касцюка? Чаму, мы пабьюсь, мы чым спрэч чужую мову? Давоўмоў? Але ж раздзяна — аднамоўе. Гэта ж дзедка!

Шмат было такіх “чаму”. Анатолю раз-пораз заварвае гар-навіш, актыўны, мабільны... Тады рэпартажэры давалі свае матэрыялы на роднай мове. Гучалі беларускія песні, у эфір шло шмат даславаўняў на гістарычныя тэмы, частымі гасямі былі выдатныя беларускія паэты і празаікі, спевакі і кампазітары. Сёння ж божныя ўключэнні для слухача ты-радыё гэта тэлевізар: бяскона лямпа хлусня, а нацыянальнай слава-тэмаці — Глевіч, Бураўкін, Быкаў, Законнікаў, Казыко, Петрашэвіч (доўжыць спіс імянаў можа доўга) ледзь не аб’яўлены ворагамі свайго ж народа. — Заста-ся чытаць творчыя сустрэчы нас кор-мяць “партокзакатывам” з начка-чым і кіраваннем паліцыя. А прысут-ныя чыноўнікі не падмаюць га-

потым усё знікла... Я страіў прытомнасць.

Аперашыя была складанай і доўгай. Толькі пра гэта я даве-даўся шмат гадоў пазней. А іх-ціх, шчырага гавару-новы. Страшней у тым сэнсе, што тут знайшлі свой прытулак псіхічна хворыя людзі — няш-часныя і забытыя. Судзі дзверы шырока, а назва практычна ніякая не была. Мужчыны і жанчынкі, старыя і маладыя, нават падлеткі ў нейкім пэўно-вым стане хадзілі па двары, ся-дзелі на лаўках. Хто спяваў, хто плакаў... Старонія людзі і нават мясцовыя жыхары, якія кожны дзень прыходзілі побач з на-мі, інтэрнатам, хадзілі за лешам не звяртаць увагі на гэтых няшчас-ных. Можна, таму, што ў любы момант кожны сам можа аказа-цца ў гэтым доме. І баіліся, і ас-церагаліся, і адварочваліся...

Гэта называлася страўніца па-ліцыя, схавана ў пэўны пэўны зрабў выглед, што ўсё навука на-поўнена харастам і спакоем. Нездарма ў нас разка пішуць пра падобныя ўстановы, а да на-дняўнага часу наогул маўчалі.

Я, калі быў малады і зра-бў, як і большасць людзей, што не вылучаюцца асаблівым розу-м і чутласцю, называў псіхічна хворых людзей дурнямі, пагар-джаў імі і высмейваў. Памятаю, пабыў школы-інтэрната, дзе я выхоўваўся, бо ў раннім дзяцін-стве страў быў коў, у адным з прыватных дамоў жыў жанчы-на з сынам-інвалідам. Ён, ужо дарослы хлопчэ, у цёплую пару года цэлымі днямі сядзеў ля плоту на лаўцы і чарпў прўікам на галова нейкіх рыскі. Дзеці падбілі, сірвалі іх, насмехалі-ся над няшчасным чалавечкам. Я не быў выключнем срод такіх ёлупняў, і, можа, за гэта Бог па-караў мяне страўнай хваробай. Настаў такі час, і я раздзяў лёс таго няшчаснага хлопца.

Скончыў школу, вывучыў і працаваў токарам на заводзе. Жыў у інтэрнаце. І вось аднойчы мой сябра з гонарам паведаміў, што на дзень нараджэння бацькі падарылі яму “Жыгулі”. Мама-на, праўда, была не новая, але ўсё роўна для маладога хлопца вылікая радасць. Ён яшчэ і правоў не меў, і навыкаў па-важэння, аднак вечарам мы па-халі катацца. Узляў з сабой дзвюх дзячўт. Нядаўна прайшоў дождж, асфальт быў слязі, і мой сябра, як пішуць у міліцэйскіх пратаколах, не справіўся з кіра-ваннем, машына з’ехала ў пры-дарожную канаву, стукнулася ў дрэва і перакруцілася. Валзіцель і яго сяброўка, што сядзела побач, загінулі на месцы. Другая дзячўтка паламала абедзве на-гі, а я моцна стукнуўся галавой. Было такое ўражанне, што ўсунуў галаву ў вогнішча. Перад вачыма скакалі барвовыя агні, а

потым усё знікла... Я страіў прытомнасць.

Аперашыя была складанай і доўгай. Толькі пра гэта я даве-даўся шмат гадоў пазней. А іх-ціх, шчырага гавару-новы. Страшней у тым сэнсе, што тут знайшлі свой прытулак псіхічна хворыя людзі — няш-часныя і забытыя. Судзі дзверы шырока, а назва практычна ніякая не была. Мужчыны і жанчынкі, старыя і маладыя, нават падлеткі ў нейкім пэўно-вым стане хадзілі па двары, ся-дзелі на лаўках. Хто спяваў, хто плакаў... Старонія людзі і нават мясцовыя жыхары, якія кожны дзень прыходзілі побач з на-мі, інтэрнатам, хадзілі за лешам не звяртаць увагі на гэтых няшчас-ных. Можна, таму, што ў любы момант кожны сам можа аказа-цца ў гэтым доме. І баіліся, і ас-церагаліся, і адварочваліся...

Гэта называлася страўніца па-ліцыя, схавана ў пэўны пэўны зрабў выглед, што ўсё навука на-поўнена харастам і спакоем. Нездарма ў нас разка пішуць пра падобныя ўстановы, а да на-дняўнага часу наогул маўчалі.

Я, калі быў малады і зра-бў, як і большасць людзей, што не вылучаюцца асаблівым розу-м і чутласцю, называў псіхічна хворых людзей дурнямі, пагар-джаў імі і высмейваў. Памятаю, пабыў школы-інтэрната, дзе я выхоўваўся, бо ў раннім дзяцін-стве страў быў коў, у адным з прыватных дамоў жыў жанчы-на з сынам-інвалідам. Ён, ужо дарослы хлопчэ, у цёплую пару года цэлымі днямі сядзеў ля плоту на лаўцы і чарпў прўікам на галова нейкіх рыскі. Дзеці падбілі, сірвалі іх, насмехалі-ся над няшчасным чалавечкам. Я не быў выключнем срод такіх ёлупняў, і, можа, за гэта Бог па-караў мяне страўнай хваробай. Настаў такі час, і я раздзяў лёс таго няшчаснага хлопца.

Скончыў школу, вывучыў і працаваў токарам на заводзе. Жыў у інтэрнаце. І вось аднойчы мой сябра з гонарам паведаміў, што на дзень нараджэння бацькі падарылі яму “Жыгулі”. Мама-на, праўда, была не новая, але ўсё роўна для маладога хлопца вылікая радасць. Ён яшчэ і правоў не меў, і навыкаў па-важэння, аднак вечарам мы па-халі катацца. Узляў з сабой дзвюх дзячўт. Нядаўна прайшоў дождж, асфальт быў слязі, і мой сябра, як пішуць у міліцэйскіх пратаколах, не справіўся з кіра-ваннем, машына з’ехала ў пры-дарожную канаву, стукнулася ў дрэва і перакруцілася. Валзіцель і яго сяброўка, што сядзела побач, загінулі на месцы. Другая дзячўтка паламала абедзве на-гі, а я моцна стукнуўся галавой. Было такое ўражанне, што ўсунуў галаву ў вогнішча. Перад вачыма скакалі барвовыя агні, а

потым усё знікла... Я страіў прытомнасць.

Аперашыя была складанай і доўгай. Толькі пра гэта я даве-даўся шмат гадоў пазней. А іх-ціх, шчырага гавару-новы. Страшней у тым сэнсе, што тут знайшлі свой прытулак псіхічна хворыя людзі — няш-часныя і забытыя. Судзі дзверы шырока, а назва практычна ніякая не была. Мужчыны і жанчынкі, старыя і маладыя, нават падлеткі ў нейкім пэўно-вым стане хадзілі па двары, ся-дзелі на лаўках. Хто спяваў, хто плакаў... Старонія людзі і нават мясцовыя жыхары, якія кожны дзень прыходзілі побач з на-мі, інтэрнатам, хадзілі за лешам не звяртаць увагі на гэтых няшчас-ных. Можна, таму, што ў любы момант кожны сам можа аказа-цца ў гэтым доме. І баіліся, і ас-церагаліся, і адварочваліся...

Гэта называлася страўніца па-ліцыя, схавана ў пэўны пэўны зрабў выглед, што ўсё навука на-поўнена харастам і спакоем. Нездарма ў нас разка пішуць пра падобныя ўстановы, а да на-дняўнага часу наогул маўчалі.

Я, калі быў малады і зра-бў, як і большасць людзей, што не вылучаюцца асаблівым розу-м і чутласцю, называў псіхічна хворых людзей дурнямі, пагар-джаў імі і высмейваў. Памятаю, пабыў школы-інтэрната, дзе я выхоўваўся, бо ў раннім дзяцін-стве страў быў коў, у адным з прыватных дамоў жыў жанчы-на з сынам-інвалідам. Ён, ужо дарослы хлопчэ, у цёплую пару года цэлымі днямі сядзеў ля плоту на лаўцы і чарпў прўікам на галова нейкіх рыскі. Дзеці падбілі, сірвалі іх, насмехалі-ся над няшчасным чалавечкам. Я не быў выключнем срод такіх ёлупняў, і, можа, за гэта Бог па-караў мяне страўнай хваробай. Настаў такі час, і я раздзяў лёс таго няшчаснага хлопца.

Скончыў школу, вывучыў і працаваў токарам на заводзе. Жыў у інтэрнаце. І вось аднойчы мой сябра з гонарам паведаміў, што на дзень нараджэння бацькі падарылі яму “Жыгулі”. Мама-на, праўда, была не новая, але ўсё роўна для маладога хлопца вылікая радасць. Ён яшчэ і правоў не меў, і навыкаў па-важэння, аднак вечарам мы па-халі катацца. Узляў з сабой дзвюх дзячўт. Нядаўна прайшоў дождж, асфальт быў слязі, і мой сябра, як пішуць у міліцэйскіх пратаколах, не справіўся з кіра-ваннем, машына з’ехала ў пры-дарожную канаву, стукнулася ў дрэва і перакруцілася. Валзіцель і яго сяброўка, што сядзела побач, загінулі на месцы. Другая дзячўтка паламала абедзве на-гі, а я моцна стукнуўся галавой. Было такое ўражанне, што ўсунуў галаву ў вогнішча. Перад вачыма скакалі барвовыя агні, а

РЕТРОСПЕКТИВА

Правда о войне

До самой пенсии я работала заведующей отделом прессы и информации белорусского общества дружбы и культурной связи с зарубежьем. Ежеквартально наш отдел готовил информационный бюллетень "Советская Белоруссия сегодня". Он выходил небольшим тиражом — 350–400 экземпляров, небольшого объема — примерно два до половины условных печатных листа, на трех языках — русском, французском и английском, рассылался более чем в 50 стран.

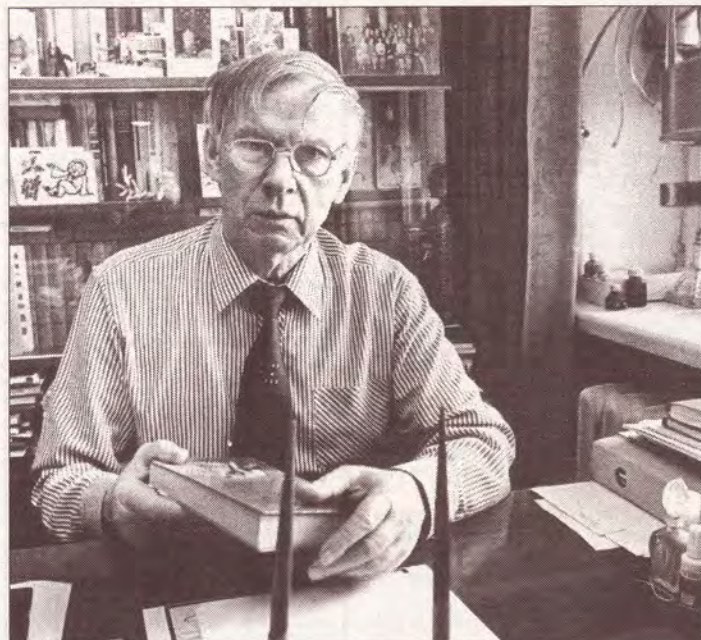
В этом бюллетене о достижениях БССР в развитии народного хозяйства, науки и культуры рассказывали самые известные у нас люди: писатели Иван Шамкин, Иван Мележ, Янка Брыль, Алесь Адамович, известные поэты Нил Гилевич и Анатолий Вертинский, звезды оперной сцены и эстрады Светлана Данилюк, Тамара Шимко, Виктор Вучич, белорусские космонавты Владимир Коваленко и Петр Климух, художник Михаил Савицкий, скульптор Заир Азгур и другие.

В 1981 году героем одной из публикаций бюллетеня стал Василий Владимирович Быков. Нам бесконечно дорого все, что связано с этим человеком. И поэтому думаю, что читатели "Народной воли", исследователи творчества В. Быкова с интересом познакомятся с материалом, который никогда не публиковался в широкой прессе.

Недзя ЕРМАЛЮК.

«Война стреляла в сердце каждого из нас»

В этом году исполняется 40 лет со дня начала Великой Отечественной войны советского народа против гитлеровских захватчиков (именно в канун такой даты готовился материал. — Ред.). Тема войны посвящена творчеству народного писателя БССР Василь Быков, автор повестей "Фронтальная страница", "Третья ракета", "Сотников", "Западная", "Обелиск", "Его батальон", "Альпийская баллада", "Волчья стая", "Пойти и не вернуться", переведенных на 50 языков мира. Предлагаем несколько выдержек из интервью, которые он дал на встрече с венгерскими журналистами, состоявшейся в Белорусском обществе дружбы и культурной связи с зарубежными странами. Василь Владимирович был не совсем здоров, но согласился на встречу — уж очень прощали гости из Венгрии.

— Как и во многих странах, в Венгрии хорошо знают ваше слово. — обращаются гости к Быкову и протягивают писателю его книги на венгерском. Он привычно ставит автограф и вспоминает, как три с половиной десятилетия лет назад освобождал Венгрию от фашистского ига. Столько лет прошло, но связь с прошлым неразрывна: писатель Быков — это прежде всего солдат Быков. Его слово — это слово о войне, о жизни и смерти. Слово разное и воскрешающее. Воскрешающее то, что было тогда, три с половиной десятилетия назад. Бомбардировщике, бомбе, бомбежании, в нашей сегодняшней мирной жизни недостаточно высокой этой памяти.

— "Нужно ли это — воскрешать прошлое?" — настойчиво допытывается его собеседница из Венгрии. Она — литературный критик, почитатель таланта Быкова. Но как человеку нового поколения война известна ей только по книгам. — "Столько времени прошло — многое изменилось. Новые жизненные ценности, новые мерки. Стоит ли так неотступно обращаться к прошлому?"

— Как много раз задавали ему эти "каверзные" вопросы! Как много раз искал и находил на ответы на них. По-разному звучали, но означали одно. Как то одно, о чем все его произведение, в чем все его творчество, вся жизнь.

— Так почему же все-таки — о войне, только о войне? — Сначала я не мог читать ничего, написанного о ней в жанре художественной литературы. Мне, фронтовику, писателю, слишком большая разница между книжными изображениями людских страстей и подлинными страстями, которые бушевали на полях сражений. А потом вот, покаявшись, начал писать. И только о войне. Нас, ее участников, война была в упор, стреляла в сердце каждого из нас. Тем, кто вырвался из ее хромощного ада, она снится и теперь, спустя тридцать шесть лет после Победы. Раньше снится каждую ночь, теперь снится реже, слышишь глубоко сидит она в нашем сознании. В том, что я пишу только о войне, виноват не я — война виновата.

— Известен такой факт вашей биографии: в боях за Кировград лейтенант Быков был убит, а потом похоронен, о чем свидетельствует надпись на обелиске и о чем так в свое время получила официальное извещение...

— Да. Похоронен в братской могиле возле деревни Большая Северинка. Но я был лишь ранен. Успел по чистой случайности спастись. Шинель, в которой я закончил войну, была вся прожжена, в нескольких местах пробита пулями и осколками, каждый из которых мог оказаться роковым. Ведь большинство моих товарищей по пехотному училищу так и не вернулось. Но и мы, оставшиеся в живых, пришли с ране-

ти, нравственности так же важны и современны, как и прежде. — ...И минувшая война напоминает, какой дорогой ценой оплачены эти ценности. Ведь вы пишете о войне не только потому, что самому нельзя забыть, но и чтобы не забывали, знали другие.

— Да. Победа досталась дорогой ценой. Потери нашей страны — 20 миллионов человеческих жизней — это население средней европейской страны. У нас в Беларуси война унесла четверть населения, в Витебской области погиб каждый третий, а среди мужчин — каждый второй. Каким бы ни было душевное здоровье общества, оно не может вычеркнуть из своей среды такие жертвы. Это будет сказываться еще долго. И в ближайшем будущем литература и искусство, несомненно, будут обращаться к теме войны.

Война продолжается в сердцах тех, кто помнит. Война продолжается в мирной нашей жизни — с теми самыми "элементами" потребительской психологии, с проведением, мешающими костями, аутичностью. Боевым оружием становятся в этой войне такие книги, как книги Быкова.

Его спрашивали: не пропадет ли зря энергия таких людей, как лейтенант Ивановский из повести "Дождь до рассвета" и других героев его книг, идущих на самопожертвование. Нет, ответил Быков, переживания человека, который жертвует своей жизнью ради других, не должны проходить бесследно. Человек, который пошел на самопожертвование, должен быть убежден, что его поступок нужен другим и будет по справедливости оценен ими.

— Ответ дает и сама сегодняшняя жизнь. Неужели до сих пор там, в Витебской области (кстати, на родине Василя Быкова) трагический погиб молодой парень, учащийся педагогического училища Михаил Мороз. На поле, где работали учащиеся, картофелеуборочный комбайн извлек из земли заржавевший фашистский снаряд. Михаил первым шагнул к нему и понес его на край поля. Снаряд взорвался вдалеке от его товарищей... Так погиб будущий герой, и одноклассник учителя Мороза из "Обелиска". Главные жизненные ценности не меняются! — таков ответ писателя венгерской журналистке.

— На одной читательской конференции Быков спросил, почему его повесть "Волчья стая" имеет так называемый "открытый конец" — почему ее герой Левчук, приезжая в город, где живет спасенный им во время войны мальчик, теперь уже взрослый человек, как бы поворачивается и уходит, долго не решаясь позвонить в дверь. Бойг-то, что его могло вступить в должный образ? Писатель ответил, что, конечно, все может быть, время, к сожалению, часто расторгает старые связи, отлучает, меняет людей. Но... прочтем внимательнее конец этой повести. — Левчук, наконец, решился позвонить в дверь, и из комнаты доносится: "Входите, там не заперто".

— "Замкнутый, суровый человек" — таким представляется некоторым Василю Быкову. Но откуда же тогда столько человечности, проникновенной доброты и нежности в его произведениях? Ради встречи с журналисткой Василь Быков отложил работу над книгой "Превозмогая боль". Открыл свою душу: "Входите, там не заперто..."

ЗДАРЭННЕ

Разбурляны эффект выпіўкі

Толькі аўбамбо або артылерыйскі снарад маглі нарабіць столькі разбурэнняў на пятым паверсе шматкватэрнага дома ў рабочым пасёлку Руба Ва "Далат", што пад Віцебскам, колькі нарабіў адзін жыхар гэтага дома, 23-гадова амаатар спіртнога.

Прышоўшы з работы, ён выпіў шклянку гарэлкі, запаліў газавую канфорку, паставіў на яе чайнік і пайшоў у ваннай пакой мыцца. А калі завяршыў водныя працэдур, вырашыў запаліць цыгарэту. Не паспеў чыркнуць запалкай па карытку, як грэмнаў страшэнны выбух, у выніку якога абвалілася столь і разбуралася сцяна паміж гэтай і суседняй кватэрамі.

Віноўнік выбуху паступіў у абласную клінічную бальніцу з мноствам сур'ёзных апёкаў і быў змешчаны ў рэанімацыю. Ягоньня суседзі засталіся без жалю, іх размясцілі ў інтэрнаце ВА "Далат".

У выніку следства, якое працягвалася двое сутак, пракуратура Чыгуначнага раёна ўзбудзіла крымінальную справу па артыкуле 219 "Знішчэнне або пашкоджанне маёмасці ў асабліва буйным памеры".

Што і кажаць, дарагая атрымалася выпіўка!

Сяргей БУТКЕВІЧ.

СП "ТОРИМЭКС" ООО
ПОСТОЯННО РЕАЛИЗУЕТ:
Сигареты:
АВВГ, КТ, ААВВ,
АБВВ, ААВВ,
АБВВШ, ВВВ
Контрольный
Телефонный
Провод
установочные
Металлоуловы
Ломы:
ЛБ/ЛД, ЛБ,
ДРЛ, ЛОН
Телефон в Минске:
/017/ 211-8881,
211-8882, 211-8664
Лицензия № 1800 от 10.10.2002 № 10.10.2002
ВИНТОВЫЕ ПОДШИПНИКИ

Чытайце нас
у інтэрнеце
<http://nv.promedia.by>

РАСПРОДАЖА КОМПЬЮТЕРОВ И ПРИНТЕРОВ ИЗ ГЕРМАНИИ!
SIEMENS
PENTIUM-III/32/15/SVGA - 265 у.е.
IBM
PENTIUM-III/32/15/CD-ROM/512/SVGA - 325 у.е.
PENTIUM-III/32/15/CD-ROM/15/SVGA - 295 у.е.
486DX2-66/16/20/4/15/SVGA - 105 у.е.
HP
PENTIUM-200/32/15/SVGA - 325 у.е.
CANON
Принтер лазерный LBP-8 - 150 у.е.
Ждём Вас! "ЛИМЭКС АРТ" тел.: (017) 232-39-61, 202-10-15, 202-10-16
Образование: Бу прощало тестирование и производственную подготовку. Срок бесплатного гарантийного обслуживания 8 мес. Оплата по безналичному расчету.

ПАМЯЦЬ

Яна жыла Беларуссю

Адцягваючы сябры ў вечны выхад... Усё адна, незвычайна Людмілай Севянінчык адышла ў нобэлі Інеса Уладзіміраўна Касцюк — добры, разумны, чужы да чужой былі чалавек. Урач па професіі і шыка хворая сама, яна добра разумела фізічныя, маральныя пакуты іншых і, як магла, дапамагла ім. Праз аб'яднанне інвалідаў Фрунзенскага раёна сталіцы, праз Чырвоны Крыж, сваімі прафесійнымі парадкамі і словамі спадаў яна імкнулася падтрымаць німалых, адзінокіх. Шмат хто будзе ўспамінаць яе з глыбокай удзячнасцю.

А яшчэ... А яшчэ яна вельмі блізка да сэрца прымае ўсё тое, што адыбывае на Беларусь. У свой час была актыўным сябрам Беларускага дэмакратычнага аб'яднання "Ветэран" на чале з пазтам Артурам Волкіным. Яе хваляваў лёс зніклых беларусаў-палітыкаў, і яна станавілася ў ланцуг такіх жа неабыхавых, каб дабівацца праўды пра іх іх іх.

Прыходзіла да навуковай Беларускага гуманітарнага літэі імя Я. Коласа — разам з ім бараніць яго ад знішчэння. Выкананка рускамоўнай школы і рускамоўнага інстытута, Інеса Уладзіміраўна апошня гады свайго жыцця карысталася выключна беларускай мовай, разумела, што без яе не будзе і беларускага народа. Ці не за прыхільнасцю беларушчыні, інваліда II групы ўцягнулі ў міліцыйскую машыну і трымалі ў пастарунку разам з чалавечам, у абарону якога яна сказала некалькі слоў па-беларуску?

— За яе прычым было нялёгкае жыццё. У 1937 годзе рэпрэсавалі бацьку і духу яго братаў. Заўчасна памерла маці. Амаць трыццаць гадоў Інеса Уладзіміраўна пакутавала на цяжкую хворобу. Але ўвесь час гэтай кволай, ялі муняка жанчына на адважна змагаўся за жыццё. І не толькі сваё — Радзімы.

Разам з мужам выхавала траіх сыноў. Была дбайнай гаспадыня, кляпалівай маці. А яна любіла класічную музыку! Пясялы лірычныя вершы і нават эпіграмы. Свайму ўнуку, навушцу беларускай гімназіі, перадала любоў да роднай мовы, да любай Бацькаўшчыні. Далучыла яго да беларушчыні, інваліда II групы ўцягнулі ў міліцыйскую машыну і трымалі ў пастарунку разам з чалавечам, у абарону якога яна сказала некалькі слоў па-беларуску?

— За яе прычым было нялёгкае жыццё. У 1937 годзе рэпрэсавалі бацьку і духу яго братаў. Заўчасна памерла маці. Амаць трыццаць гадоў Інеса Уладзіміраўна пакутавала на цяжкую хворобу. Але ўвесь час гэтай кволай, ялі муняка жанчына на адважна змагаўся за жыццё. І не толькі сваё — Радзімы.

Разам з мужам выхавала траіх сыноў. Была дбайнай гаспадыня, кляпалівай маці. А яна любіла класічную музыку! Пясялы лірычныя вершы і нават эпіграмы. Свайму ўнуку, навушцу беларускай гімназіі, перадала любоў да роднай мовы, да любай Бацькаўшчыні. Далучыла яго да беларушчыні, інваліда II групы ўцягнулі ў міліцыйскую машыну і трымалі ў пастарунку разам з чалавечам, у абарону якога яна сказала некалькі слоў па-беларуску?

— За яе прычым было нялёгкае жыццё. У 1937 годзе рэпрэсавалі бацьку і духу яго братаў. Заўчасна памерла маці. Амаць трыццаць гадоў Інеса Уладзіміраўна пакутавала на цяжкую хворобу. Але ўвесь час гэтай кволай, ялі муняка жанчына на адважна змагаўся за жыццё. І не толькі сваё — Радзімы.

Разам з мужам выхавала траіх сыноў. Была дбайнай гаспадыня, кляпалівай маці. А яна любіла класічную музыку! Пясялы лірычныя вершы і нават эпіграмы. Свайму ўнуку, навушцу беларускай гімназіі, перадала любоў да роднай мовы, да любай Бацькаўшчыні. Далучыла яго да беларушчыні, інваліда II групы ўцягнулі ў міліцыйскую машыну і трымалі ў пастарунку разам з чалавечам, у абарону якога яна сказала некалькі слоў па-беларуску?

— За яе прычым было нялёгкае жыццё. У 1937 годзе рэпрэсавалі бацьку і духу яго братаў. Заўчасна памерла маці. Амаць трыццаць гадоў Інеса Уладзіміраўна пакутавала на цяжкую хворобу. Але ўвесь час гэтай кволай, ялі муняка жанчына на адважна змагаўся за жыццё. І не толькі сваё — Радзімы.

Разам з мужам выхавала траіх сыноў. Была дбайнай гаспадыня, кляпалівай маці. А яна любіла класічную музыку! Пясялы лірычныя вершы і нават эпіграмы. Свайму ўнуку, навушцу беларускай гімназіі, перадала любоў да роднай мовы, да любай Бацькаўшчыні. Далучыла яго да беларушчыні, інваліда II групы ўцягнулі ў міліцыйскую машыну і трымалі ў пастарунку разам з чалавечам, у абарону якога яна сказала некалькі слоў па-беларуску?

— За яе прычым было нялёгкае жыццё. У 1937 годзе рэпрэсавалі бацьку і духу яго братаў. Заўчасна памерла маці. Амаць трыццаць гадоў Інеса Уладзіміраўна пакутавала на цяжкую хворобу. Але ўвесь час гэтай кволай, ялі муняка жанчына на адважна змагаўся за жыццё. І не толькі сваё — Радзімы.

Вторник, 6 апреля

БТ
07.00, 08.00, 09.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00 Новости.
07.05, 07.35, 08.10, 08.35 "Доброе утро, Беларусь".
07.30, 08.30, 19.55 "Деловая жизнь".
09.05, 19.05 "Американский дядюшка".
10.05, 20.00 "Место встречи изменить нельзя".
11.05, 17.25 "Богатые и знаменитые".
12.10 "Зона Икс".
12.25 "Подарок судьбы".
14.15 "Одноклассники".
15.10 "Студенческая жизнь".
16.05 "5х5".
17.05 "Маски-шоу".
21.00 "Панорама".
21.40 Футбол. Лига чемпионов 1/4 финала. Прямая трансляция.
23.35 Футбол. Лига чемпионов 1/4 финала.

ОНТ
07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 18.00, 20.30, 23.00 "Наши новости".
07.05 "Наше утро".
09.05, 19.05 "Клон".
09.50, 18.10 "Дом".
10.35, 24.00 "Фабрика звезд-4".
11.00 "Дисней-клуб".
15.15 "Город женщин".
16.05 "Берег мечты".
16.55 "Большая стрижка".
20.00 "Время".
21.00 "Евгения Романова: следствие ведет детектив".
22.05 "Улицы разбитых фонарей".
23.15 "Не только о футболе".
00.05 "На футболе" с Виктором Гусевым.

РОССИЯ
07.45, 19.55 "Небо и земля".
08.50 "Короткое замыкание".
Ток-шоу.

09.45, 23.15 "Вести. Дежурная часть".
10.00, 16.00, 19.00 "Вести".
10.30, 19.30 "Местное время. Вести — Москва".
10.50 "Что хочет женщина".
11.50, 21.00 "Ключи от бездны".
16.10 "Крот".
17.05 "Комиссар Рекс".
18.00 "Закон".
19.50 "Спокойной ночи, малыши!".
22.00 "Вести +".
22.20 "Израиль — Палестина. Противостояние".
23.30 "Инстинкт убийства".
06.30 Euronews.
08.00, 14.00, 20.00 Новости.
10.15 "Есть только миг...".
08.35 Футбол. Чемпионат Италии. Дневник тура.
09.40 "Пой, душа!".
10.05, 18.30 "Между нами, женщинами".
10.30, 21.15 "Грешная Анжелика".
11.15, 13.20 "Обычный необычный день".
11.45 "Дело вкуса".
13.45 "Волк и теленок".
14.10, 15.15 "Не зевай!".
14.50 "Зеркало, зеркало".
15.25 "Бум".
15.55 Мультфильмы.

08.55 "Добро пожаловать...".
09.05 "Паутина".
10.50 "Эти экзотические люди".
11.30 "Пока горит свеча...".
12.00 "Час суда".
13.00 "Большой парад животных".
13.50, 18.30 "Граф Монте-Кристо".
14.45 "ОБЖ, или Обманный рубеж".
15.15 "Рыцари света".
16.00 "За чьим-то даило Лышюк".
16.15 "Кадровый вопрос".
16.50 "Полоса счастья".
17.00 "Пасажир без багажа".
17.15 "Здравствуй, доктор!".
20.15 "Тема дня".
20.25 "Добрый вечер, малыши...".
20.40 "Закон и криминал".
20.55 "Полетел мушкетер".
21.00 "Мультипарад".
21.45, 19.50 "Любовники пустыни".
21.00 "Лично к королю".
21.40 "Палитра".
21.80 "Атомик Филмз" и "К-видео".

18.15 "Пламя страсти".
20.45 "Вечерница".
21.00 "К-видео".
21.10 "Жемчужина Нила".
21.40 "Пасажир без багажа".
23.20 "25-й час. События. Время московское".
23.45 "Музыкальный серпантин".
00.00 "Парижский полицейский".
00.55 "Синий троллейбус".
05.00 "Настроение".
07.45 "Газетный дождь".
07.55 "Городской знак".
08.55 "Страсти по Саломее".
09.40 "Телемагазин".
10.00, 13.00, 17.00, 21.00 "События. Время московское".
10.15 "Дата".
11.10 "Момент истины".
12.05, 23.00 "Петровка, 38".
12.25 "Деловая Москва".
13.15 "Инспектор Кресс".
14.20 "Как добиться успеха".
14.30 "Я — мама".
15.00 "Регионы: прямая речь".
15.30 "Формула 'Д'".
16.00 "Возвращение домой".
17.15 "Очевидное — невероятное".
17.50 "Голубой велосипед".
18.50 "Пять минут деловой Москвы".
19.00 "Лично к королю".
19.00 "Томас Барон...".
21.40 "Отдел 'Х'".
22.30 "Времечко".

У связи з адсутнасцю магчымасцяў рэдакцыя матэрыялы не рэагуюць і не вяртае, права ўступлення ў пераліку паддае за сабой. За інфармацыя, размешчаную ў роўнах аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могучы рэдакцыя матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб рэдакцыянага выдання №224 ад 6 сакавіка 2000 г. (пасведчанне аб рэдакцыянага выдання №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты адраўнаваны з дыягнастычнага выдання №22073, 1-ы Заградыны завулак, 3. Падпісаны ў друку ў 15.00. Аб'ём 2 друку. Аркушы. Тираж 27 770 экз. Заказ № 621.